

Козельщинські вісті

Громадсько-політична газета

П'ятниця, 29 квітня 2022 року

№ 11 (10696)

Краща районна газета України 2018 року

- ПЕРШИЙ ПІШОВ!

У Козельщині спімали мародера

«Дорогі мої односельці! — пише на своїй сторінці у фейсбуці козельщанка Наталія Дорошенко. — Будьте обережні й пильні, тому що у нашому маленькому, спокійному, на перший погляд, селищі є така людина (яких можна так називати) Вадим Ш., який неодноразово лазив у нас на подвір'ї. І сьогодні ця тварина знову хотіла напастися на чужому. Але, дякуючи нашим небайдужим і пильним сусідам, які у такий непростий для всіх час змогли

це помітити і своїми силами затримали зловмисника. Його передали нашій поліції. Сподівається, що цього разу він отримає покарання за законом. Й інші злочинці не захочуть такої напасви, бо з ними буде те ж саме».

Фото
із соцмережі

- ВИМУШЕНИ ПЕРЕСЕЛЕННЯ: МОЯ ІСТОРІЯ

«Ми — з Маріуполя...»

Нешодавно минув місяць відтоді, як у Лутовинівці оселилася сухо жіноча родина: бабуся, Валентина Миколаївна, її доочка Олена й онука Аліна (на фото). Валентина Миколаївна — пенсіонерка, Олена — педагогиня, Аліна — студентка. У це село привела їх біда: російський агресор стер з лиця землі їх рідний Маріуполь, звідки довелося тікати від бомб і «градів»...

Початок

Для Олени Ситник російсько-українська війна почалася 24 лютого о першій ночі: чоловіка підняли по тривозі, викликали у частину, бо ж військовий, служить у морській охороні. Вони жили на околиці Маріуполя, зовсім поруч — Сартана, яку вже тоді почали обстрілювати рашисти. Але все ж сподівалися, що буде як у 2014 році, — трішки постріляють, та й по тому.

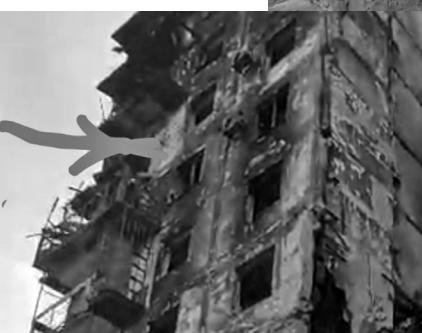
— Єдь до мами, вона ж таки у центрі міста, там поки тихо, — наказав Ігор (ім'я змінено з міркувань безпеки — red.). — А я — на службу.

Та Олена не поспішала до мами, вирішила з подругою лишитися, охороняти дім від мародерів. Подруга трохи далі жила, але там уже більше бомбили, тож перебралася до Олени. Незабаром обстріли й бомбардування перемістилися і сюди. Жінки майже тиждень просиділи у підвальні. У зимових пуховиках, брудні. Щоправда, Олена примудрялася між бомбардуваннями навіть борщ зварити, насипати у миски і передавати подругі у підвал, де вони і їли. Тим часом зникло світло, водопостачання. Спочатку місто обстрілювали вранці, в обід і увечері, а згодом ракети, бомби, снаряди прилітали кожні 2-5 хвилин. Найбільше страху наганяли літаки. А особливо моторошно стало, коли від вибухів на вулиці почали літати хрести з кладовища. В останню ніч у тому дому подруга встигла сковатися від бомбардувань у підвал, а Олена — не встигла.

— Мені чоловік розказував, як і де перебувати під час обстрілів, — згадує жінка. — Тож я перетягla в кухню диван, де є три стіни, усю ніч будинок ходором ходив,

двигтів, а я не могла находитися до санвузла дістатися. Знайшла ортопедичний матрац, накрилася ним... Уранці кинулася в підвал до подруги, а вона мені: «Я думала, тебе вже вбили...»

Олена запропонувала спробувати вийти звідси. Визирнули у вікно, а навпроти сусіди й собі визирають: «Ви живі?» — «Живі!». І як тільки настало кількахвилинне затиштя, жінки скопили сумки з документами, якісь гроши, телефони і дременули, в чому були і які були. Тільки відбігли від дому — знов почало літати над головою. Падали під паркані, під хвіртки, як Ігор учив. Домчали до Олениного брата в сусідній район, пересиділи, а потім нарешті дісталися материного дому... Через два дні подруга, син якої жив у свекрухи неподалік, надумала забрати хлопця до себе. Поїхала — і не повернулася більше...

Закінчення — на сторінці 2 ➤

- ЗМІНИ У ЗАКОНОДАВСТВІ

Статус УБД буде тільки за участь у бойових діях

Міністр у справах ветеранів України, член Ради національної безпеки і оборони України Юлія Лапутіна здійснила робочу поїздку до Полтави, де ознайомилася з досвідом оборони та поточною ситуацією у регіоні

У межах візиту очільниця Мінветеранів разом із начальником обласної військової адміністрації Дмитром Луніним та головою Полтавської районної військової адміністрації Дмитром Романовим відвідала Навчально-тренувальний центр військ зв'язку.

Крім цього, Юлія Лапутіна поспілкувалася з командиром батальйону територіальної оборони, ветераном російсько-української війни Віталієм Козером. Він розповів про те, як захисники готуються давати відсіч ворогу та зміцнюють обороноздатність регіону, а також поінформував про рівень забезпечення бійців тероборони.

Юлія Лапутіна зазначила, що Мінветеранів продовжує активно працювати над оновленням системи соціального захисту воїнів та їхніх родин. Та нагадала, що, відповідно до оновленого законодавства, кожен Заходник, який безпосередньо брав участь у бойових діях

у складі бригад територіальної оборони та добровольчих формувань територіальних громад, має право отримати статус учасника бойових дій та відповідні соціальні гарантії від держави.

«Коли приймався закон, який надає добровольцям право на отримання статусу УБД з відповідними соціальними гарантіями, ніхто не знає, де розгорнеться театр воєнних дій. Тож це право було надано по всій Україні, — розказала Юлія Лапутіна. — Проте відповідно до Порядку надання статусу отримають його тільки ті, хто брав безпосередню участь у бойових діях. При Міністерстві діяти місія за участі представників відомств сектору безпеки та оборони, яка займатиметься цими питаннями».

Своєю чергою начальник обласної військової адміністрації Дмитро Лунін поінформував Міністра про особливості комплектування підрозділів Територіальної оборони в області, а також добровольчих формувань територіальних громад. Він наголосив, що на Полтавщині ведеться відповідний реєстр добровольців, які в обов'язковому порядку складають присягу, підписують контракт і проходять відповідні навчання.

Джерело: Міністерство у справах ветеранів України

ПРАЦЮЄМО ПІД ЧАС КАРАНТИNU!

Інтера Люкс

ЖАЛЮЗІ РОЛЕТИ НАТЯЖНІ СТЕЛІ

ДВЕРІ

ВХІДНІ • МІЖКІМНАТНІ КОНДИЦІОНЕРИ

м.Кременчук, пр. Свободи 32
096 099 46 52, 050 054 05 95 Олексій
Instagram _intera_lux_

РОЗСТРОЧКА БЕЗ %
від виробника до 6 місяців

«Ми — з Маріуполя...»

→ Закінчення.
Початок — на сторінці 1

Так намагалися вижити

Кілька днів після того було якось підозріло тихо. Бомбили, але вибухів майже не чутно. А потім зникли світло, газ, вода, опалення. Будинок багатоповерховий, відрізаний від усіх комунікацій. Навіть їсти неможливо зварити, не кажучи про решту потреб. Тож усі під'їзи згуртувалися, чоловіки склали у дворі щось на кшталт плити, щоб можна було їсти приготувати. І з 6 ранку до вечора вони підтримували там вогонь. Усі мешканці будинку навколо шукали будь-що, що могло згодитися на дрова, брудні всі — води ж немає... Уже пізніше, коли Олена з рідними була в безпеці, вона дізналася, що снаряд поцілив у чоловіків, які чергували біля тієї саморобної плити...

А якось уранці дощ пішов! Люди висипали з квартир у двір із відрами, зі стічних труб збирала воду, щоб хоч якось помитися. Назавтра почався снігопад — сніг теж кинулися збирати. Розтоплювали там же, у дворі, аби менше бігати з відрами нагору, бо ж сніг носить недоцільно, тож топили його внизу, а у квартири вже несли воду...

Будинок розташувався на горі. З правого берега рашисти сунуть, а наші відбивають. І виходило, що дім постійно під обстрілами з обох боків. А Олена з мамою, доночкою та собакою тулиться одне до одного на дивані. Холодно, мінус десять, вдягнені у все можливе й неможливе. І плакали, і сміялися, і в доміно грали, аби якось заглушити жах... Раптом з літака скинули бомбу на школу, що зовсім поруч. В одну мить будівля перетворилася на клуби диму, пилу, скла, уламків, а від вибуху у їхній квартирі повілітали шибки. Перейшли до сусідів у квартиру, де вікна лишилися цілі. Попросилися переночувати, погрітися. Дві ночі перебули у тих людей. Аж тут з вікна на голову все посыпалося — на горішні поверхні щось скинули... Пішли наші дівчата на перший поверх до знайомої жінки, ніч переспали у неї під звуки вибухів.

А 10 березня Олена вийшла на балкон, де зберігала продукти замість холодильника. Бачить — усього за 100 метрів летять снаряди з «градів». Ледь устигла сховати голову в кімнату, як відчула, що рука якось дивно віднялася, голова запаморочилася, нудить... Прибігла перелякані Аліна, і аж тоді Олена відчула щось липке на руці... Кров! Як виявилося, один зі снарядів прилетів прямо під балкон на 7 поверх і осколок поранив Олені руку.

Потім знову хovalися у підвальні. Рану бризкали, мазали, присипали всім, що у кого було, — антисептиками, присипками, навіть спреями для собак. Препарати зносили всі мешканці

будинку. Проте рана продовжуvalа сочитися. У підвальні ж було дуже холодно, трохи посидиш — промерзаєш аж до пояса. А в таких умовах і дітям доводилося спати... Тож Олена з доночкою знайшли скованку в тамбурі між квартирами, піdnімалися туди, запалювали свічку, сиділи над нею, грілися...

Ігор кілька разів приїджав, перевдягнувшись у цивільне, привозив родині свій пайок, воду.

— Оленко, вам треба виїжджати, бо далі буде ще гірше, — казав.

Втеча від війни

Одного дня Ігор приїхав на велосипеді:

— Спробую нашу машину забрати з гаражу.

І пойшав. Його не було кілька годин. Олена від невідомості мало не божеволіла, від бомбардувань, здавалося, втрачала рештки здорового глузду. Усю трусил. Проте, як Ігор вдалося пригнати у місто їхню машину, Олена дізналася від чоловікового друга, що сам він цього ніколи б не розповів, аби не хвилювати дружину.

— Як розказав його товариш, Ігор цілу годину стояв на нашому блокпосту, хлопці його непускали: «Там же бойові дії йдуть, там «ДНР», ну, куди ти пойдеш?» Але якось на велосипеді добрався до свого дому, ще годину збирав речі, під сукільними обстрілами і вибухами, якісі речі устиг викинути, навіть косметичку мою з помадою кинув, з єжі позибирав усе, що залишалося у шафах, — згадує Олена. — Повернувся. Машина вся розбита, роздута, лобове скло розтрощене, ззаду і з боків немає скла... Привіз мені продукти, речі якісі, а я нічого не тямлю, все викидаю — крупи, масло в коробках... Покликала тих, хто лишився у нашому під'їзді, квартирантів хлопців... Коли неможливо було через обстріл вийти у двір до вогнища, ці пацані кип'ятили чайники і приносили нам чай у підваль, де ми хovalися. Весь під'їзд так згуртувався... То я оці всі продукти, що чоловік привіз, лишила сусідам.

Ігор намагався привести до тями дружину, весь час спокійним голосом повторював: «Заспокойся, слухай, запам'ятовуй імена, до кого в Портовському їхати ночувати, там у мого товариша по службі дружина...»

Олена почала похапцем збиратися, аж тут доночка: «Мамо, а можна я кросівки заберу? Нові ж, тільки купили!». А жінці чомусь спало на думку: ось зараз піде Алінка за кросівками — а раптом снаряд прилетить? Тож відказала: «Облиш їх, ті кросівки, потім інші купимо!»... Уже тут, у Лутовинівці, дівчинка дивувалася: чому тоді не згадали про ноутбук? Зараз же він так потрібний, бо почалася сесія! А коли тікали, згадалися чомусь кросівки...

Довірили сусідам своїх кішок, корму залишили відсталу. 17 березня виїхали, а 20-го їхній будинок розбомбили, 5 снарядів прилетіло в один під'їзд. На п'ятому поверсі залишилася дівчина з дитиною двохмісячною, вони не змогли вибратися і згоріли там заживо. Що вже казати про кішок...

Собаку, з якою Аліна хovalася від обстрілів у підвальні будинку в Маріуполі, привезли у Лутовинівку

Нині маріупольці облаштовуються на новому місці. За допомогу у цьому дякують усім небайдужим

лення й води не було. Саша дозволив протягти від свого дому шланг. Шпалери покліла в коридорі, теж люди дали... Спочатку не хотілося нічого. А потім попросила для нас газову плиту, щоб духовка працювала, хоч пасочку великодні спекти... І тут люди допомогли, спасіб і їм.

Трішки освоївшись у домі, жінки попрохають, щоб їм розробили мотоблоком ділянку перед хатою. Тож новосели вже посадили картоплю, цибулю, горох посіяли. Землю під город іще брати не наважуються, бо не знають, що завтра буде, а земля — це ж відповідальність.

А думками — у Маріуполі

Хоч минув уже місяць, і досі щоночі сниться бомбардування, і знову жінки шукають вихід, як вирватися. Не допомагає і снодійне.

Думки відганяють від себе, намагаються жити одним днем, не замислюючись, що далі. Але виходить погано.

— Моя близька подруга телефонує мені з росії: «Лесна, ви там потерпіте, ми вас немного пачістім і спасьом, вам буде харашо...» Від кого спасати? — обурюється Олена. — Про що вона взагалі? Маріуполь став європейським містом, розквіт, скільки всього вклади у його розвиток, такий красивий, скільки планів було... Ми тільки почали жити нормально, добре, ремонти поробили. Від кого ви нас визволяєте? Мое 45-річчя відзначали з чоловіком у Львові, так гарно було... А нині діток, моїх вихованців з інтернату, майже всіх вивезли в росію, лишилося всього кілька чоловік в Україні. Відправляють хрін знає куди... І знаєте, як вони все це пояснюють? Ми ж там поруч з Донецьком, із цим «ДНР». За останні вісім років Маріуполь став розвиватися, на його прикладі ми показували, як розвивається Україна. А вони тепер мстяться, пишуть: «Ми ці 8 років страждали, а ви жили в шоколаді, тепер отримуйте ви». Тому вони нас нищать...

Недавно Ігор написав: «Скоро побачимося», після чого Олена отримала інформацію про чоловіка, який був на заставі, що їх урятували азовці. Жінка вже сподівалася, що усіх, хто зараз на «Азовсталі», нарешті порятують, але знову не вийшло... А Ігор усе одно пише: «Вірте, моліться». І вони моляться. Як і всі ми.

Надія ЛІТВІН

Автівка-рятівниця

• ВСЕ ДЛЯ ФРОНТУ, ВСЕ ДЛЯ ПЕРЕМОГИ!

Козельщинський край: хроніки воєнного тилу

Страсний тиждень, Великдень, за ним — Світлий тиждень... Війна продовжується, на жаль. А у Великодні свято увечері рашисти обстріляли Кременчук, в інфраструктуру міста поцілило дев'ять ракет! Одна людина загинула, семеро — поранені... Ці вибухи відчули й на території колишнього Козельщинського району — будинки буквально дзвігтили. Ще раз упевнилися, що росія не має нічого святого і навіть дотичного до Бога і віри... Але живемо, продовжуємо працювати і забезпечувати нашим захисникам надійний тил

Волонтерство

До вже звичних гуманітарних вантажів у гарячі зони України напередодні Великодні додалися святкові. Господині практично з усіх населених пунктів Козельщинського краю напекли сотні пасок, і наші захисники отримали чудові Великодні кошики з часточкою нашої любові та

молитви у Харківській, Донецькій, Луганській, Херсонській та Сумській областях. До смачного провіантута також доклали й обереги. Тож, дорогі наші бійці, віримо у вас! Можете завжди розраховувати на нашу підтримку — у вас надійний тил! Адже формування гуманітарних вантажів триває постійно, незалежно від свята.

Небайдужі мешканці громади за власні кошти закуповують бронежилети, тепловізори, шоломи, спальники, аптечки й передають воїнам ЗСУ.

Козельщинська організація мисливців та рибалок (голова Андрій Підлісний) разом із фермерським господарством «Шепелівське» (голова Олександр Нос) купили для Полтавського військового шпиталю пральну машинку. Коли у полтавському

• БЛАГОУСТРІЙ

Перемогу треба зустріти у чистоті

Щороку у третю суботу квітня в Україні відзначають День довкілля. Торік ми з волонтерами висадили кущики вічнозеленого самшиту на клумбах біля центральної бібліотеки (Smart простору), а нині дві суботи поспіль прибрали у двох різних місцях на території селища

Перша — лісосмуга біля Куївського ставка та стадіону, що у центрі Козельщини. Начебто територія й невелика, але насмітили там багато... Протягом трьох годин ми вчотирьох назирали шість мішків сміття. Головним чином, то скляні пляшки, яких я нарахував більше п'яти десятків! А вони ж розкладаються декілька тисяч років. З розповідей старожилів я чув, що раніше у цю посадку на весні діти ходили рвати першоцвіти — підсніжники. Не буду стверджувати, чи то люди наші ці квіти знищили, чи природні умови, — та зараз їх там не зустрінеш. Але то вже інша історія. Я не розумію логіку наших людей: роками скидають непотріб у кущі замість того, щоб донести його до сміттєвого баку чи урні! У Козельщині, наприклад, сміттєваки стоять мало не біля кожного стовпа. Вивозять сміття, як і до війни: в понеділок та четвер. Чому не користуватися цими благами?

Друга точка, де ми прибрали, — Безуглівський яр на околиці Козельщини. До речі, прибирання було якраз у День довкілля. Прополовши клумби біля бібліотеки, де росте минулорічний самшит, та оздобивши рукавичками,

інколи хочеться вибратися кудись «на природу». Але йти за для того, щоб понюхати смітник, — точно не варіант. Хоча ж, наприклад, той Безуглівський яр — мальовнича зона, що підходить для релаксації під променями

сонця. Також, можна наробити кругезніх фото — якщо, звісно, під ногами не валяється скло, а поряд не тхне гнила городина.

То, може, час зрозуміти, що треба дбати не лише про себе, а й про природу?

Подумаймо над цим. А зараз — кріпимося душою і тілом. Радіємо весні, наближаємо перший день миру та налаштовуємося на перемогу!

Захар ЗІНЕНКО
позаштатний кореспондент
«Козельщинських вістей»,
виходив з гуртка «Юний журналіст» Козельщинського БДЮТ

магазин «Комфі» дізналися про призначення покупки, то подарували до апарату ще й купу пральних порошків.

Зворушив допис у групі «Козельщинські вісті» у фейсбуку. Переселенці запи- тували, де у Козельщині можна отримати гуманітарну допомогу. Тут же з'явилися коментарі: «Що конкретно потрібно? Чим зможу...»; «Чим Вам допомогти?» тощо. І номери телефонів. І нижче — коментар автора: «Щиро дякую! Допомогу отримали!»

Обслуговування

З 22 квітня відновився рейс автобуса за маршрутом Кременчук — Бреусівка, який курсує щоп'яниці та щонеділі.

Благоустрій. Екологія

У Козельщині торік запровадили роздільний спосіб збирання твердих побутових відходів. Зокрема розставили сітчасті

контейнери для пластикових пляшок. Зібрану сировину обробляють робітники з благоустрою: відкручують кришечки, розрізають і сортують пляшки у велики беги, а вже потім відсортуваний матеріал поміщають у прес. Готові куби з пресованіх пляшок вагою близько 50 кг планують здавати на переробні підприємства.

А нині комунальне підприємство «Козельщина» виготовляє нові контейнери, які незабаром установлять і у старостинських округах Козельщинської громади. Думаємо про майбутнє: дбаємо про екологію, щоб наші діти й онуки змогли жити на чистій планеті, адже термін розкладання пластикової пляшки — 400 років!

День довкілля-2022

Багато небайдужих долучилися до Всеукраїнської толоки та зробили свій внесок у чистоту і благоустрій нашої громади. Тепер наші населені пункти чисті й охайні.

Про те, як до Дня довкілля долучилася активна дітвора, — читайте окремий матеріал.

Малюнок Сергія Лобача

• ДОМАШНЯ ФЕРМА

ЧОМУ У КОРОВИ ГІРКЕ МОЛОКО

Гіркоту відносять до смакових дефектів молока і відзначають щонайменше 10 причин її появи. Деякі вважають, що гіркота може з'явитися через помилки в годуванні тварини. Однак це не зовсім правильно, причин досить багато. Так, викликати неприємний смак продукту здатні: порушення правил утримання та гігієни доїння, фізіологічний стан тварини і її здоров'я

Гельмінти (фасциолез). Наявність глистів у корови — найпоширеніша причина появі гіркого смаку молока. Вони паразитують у печінці, але отруюють увесь організм. Основні ознаки захворювання: кашель, рясні потовиділення в області лопаток, особливо в зимові холди. Молоко гірчить небагато, але неприємний смак посилюється при скисанні. Вершки тягучі, з великою кількістю бульбашок, що утворюють «шапку». Сметана дуже гірка. При цих симптомах слід здати аналіз калу, робити це бажано у грудні. Поліпшити смак допоможе нагрівання молока до температури 40 ° і подальше охолодження, однак важливо пам'ятати, що проблема глистів повинна бути усунута.

Мастит. При цьому захворюванні молоко не просто стає гірким, можливі й інші зміни його смаку, зокрема, втрата жирності, солоність, «старість», поява згустків і пластівців, зміна кольору.

ЗАХВОРЮВАННЯ. Смак і склад молока може змінитися при захворюваннях. Найчастіше це трапляється в між сезоння, коли імунітет корови слабшає. Можуть проявлятися такі патології. Лептоспіroz — інфекційне ураження печінки та жовчного міхура. Іноді протікає без яскравої клінічної картини і визначається тільки по аналізах крові. При гострій формі підвищується температура, з'являється жовтяниця і діарея. Кетоз — порушення обміну речовин — супроводжується зниженням апетиту, млявістю. Вроджені патології жовчного міхура або жовчних протоків погано піддаються лікуванню, тому молоко хворої корови завжди матиме гіркий присмак через застій жовчі. Застуда, запалення вимені або придатків. Підвищена кислотність шлунка.

ЗАЛЕЖНІСТЬ ВІД ПОРИ РОКУ. Проблеми у корів можуть бути різними й залежно від сезону.

У літні місяці дуже часто в молочній продукції спостерігається характерна гіркота. При високих температурах тварина перегрівається, що негативно позначається на виробленні молока. Проблему може викликати і брак питної води, а також надмірний вміст у ній азоту або хлору.

У період стійового утримання гіркота часто обумовлена тим, що корові не вистачає вітамінів, цукру і мікроелементів, перш за все — кобальту.

ТІЛЬНІСТЬ. За 1,5-2 місяці до отелення починається сухостійних період. Корів запускати — перестають доїти, щоб тварина набралася сил. Гормональні зміни в організмі надають гіркий присмак молоку.

Після отелення у корови утворюється молозиво — густий цінний продукт з високим вмістом жирів, білків і вітамінів. Молозиво призначено для формування імунітету у новонародженої теляти. Специфічний продукт на смак солонуватий або з гірчицою.

НЕПРАВИЛЬНЕ ХАРЧУВАННЯ. На смак коров'ячого молока впливає харчування корівки. Неякіні, зіпсовані корми або їх одноманітна надмірна кількість підвищують кислотність шлунка, що теж може викликати гіркий присмак молока. До раціону великої рогатої худоби повинно входити сіно, свіжа трава, якісне зерно, буряк, гичка. Не слід купувати корми з великим умістом дріжджових добавок, додаюти в їжу молозиво. Молоко може гірчити при нестачі кобальту. Цей мікроелемент дуже важливий для домашньої годувальниці. Помітивши, що корова намагається їсти землю, гриз трухляві пні, лиже стіни, а кількість молока помітно зменшилася і з'явилася характерна гіркота, терміново треба вживати заходів.

Деякі трави, що ростуть на пасовищі, також надають гіркоту молоку. Це полин, деревій, дика цибуля, дика горобина, пижмо, буркун. Це трапляється нечасто, але за раціоном тварини треба спостерігати.

Аби властивості молока залишалися без зміни, треба суверо дотримуватися правил гігієни в утриманні великої рогатої худоби: регулярне очищення корівника; зміна підстилок; чисті руки і вим'я перед доїнням; дезінфекція приміщення.

ЯК ПОЗБУТИСЯ ГІРКОГО СМАКУ? Є і народний спосіб усунення гіркоти, якщо причину встановити не вдалося — свіжовидосне молоко треба підігріти строго до 40 градусів і потім охолодити. Зазвичай ні у сметані, ні в молоці після такої процедури гіркий смак не залишається.

Але гірке молоко — це сигнал організму про виниклі проблеми, і господарі повинні своєчасно реагувати. У більшості випадків проблема з гіркотою усувається при знаходженні причини. Звісно, важкі захворювання печінки і жовчного міхура не піддаються лікуванню, і таких корів вибраковують. В інших випадках при виявленні хвороб або паразитів призначається лікування, препаратами заповнюються нестача мінеральних речовин і вітамінів. Приділяється належна увага повноцінному раціону, зберіганню молочної продукції.

• НА ПОРИ

Весняні заморозки — тиха біда

Квітнуть сади, городники на повну силу копошаться у землі: щоб устигнути посадити до/після дощу, щоб бути першими від сусідів, та щоб і просто відвідітися від тяжких думок про війну. Але недарма більша частина території країни лежить у зоні ризикованих заморозків. Надії, що вони останні, небагато: щоб знищити урожай, вистачить і одного

ЯК РОЗПІЗНАТИ НАБЛИЖЕННЯ ЗАМОРОЗКІВ

Дізнатися заздалегідь про наближення заморозків дозволяють не тільки прогнози погоди, а й народні прикмети. Якщо до вечора різко похолодало, однак небо безхмарне, вітру немає, на траві відсутня роса, то до світанку чекайте морозцю. Особливо остерігайтесь за рослини, посаджені на північних схилах і в низинах, де скупчується холодне повітря.

Так ви збережете хоча б частину майбутнього врожаю.

З ОВОЧАМИ ПРОСТИШЕ

Капусту і цибулю до -4 ° С рятувати узагалі не треба. Усе інше бажано прикрити, хоча б газетами. Картоплю підгорнути. Розгрібати не поспішайте — через кілька днів вилізе сама.

Плікові теплиці гарантовано витримають -3 ° С. Скліні приблизно так само. А полікарбонатні найтепліші — до -6 ° С.

Із тепличних культур найтеплолюбніші — огірки: нуль для них уже критичний, а перші мінуси — смертельні!

Сильні рослини легше переносять стрибки температури. Фосфор і калій збільшують у клітинному соку вміст цукрів, а значить, і холодостійкість: чому б перед можливими заморозками не полити рослині слабким розчином цих елементів?

І популярні нині фітоадаптогени — епін, циркон і їм подібні — збільшують широту адаптації рослин до умов навколошнього середовища. А значить, і до заморозків.

ПОРЯТУНОК ПІДМОРОЖЕНИХ РОСЛИН

Якщо ви не встигли вжити відповідних заходів і рослини змерзли, спробуйте їх урятувати. Перед світанком обприскайте холодною водою або розчином: по 2 г марганцю, міді і бору на 10-літрове відро води. Кущики розсади укутайте ганчір'ям або соломою. Віддаючи, вони можуть ожити. Загиблі томати здатні дати міцні бічні пагони. Щоб допомогти відновитися корінню, підпушіть ґрунт і пролийте його слабким розчином комплексних добрив.

• З ПІДВІКОННЯ — НА КЛУМБУ

Кімнатні квіти, які на літо можна пересадити у відкритий ґрунт

На літній період у відкритий ґрунт можна перенести такі рослини: бальзамін, пеларгонію, кактуси, гібіскус, товстянку, алое, традесканцію, золотий вус, каланхое, кімнатну троянду, хлорофітум, драцену, гіпеаструм, сансевієрію

ВИБИРАЄМО МІСЦЕ ДЛЯ ПОСАДКИ

Найкраще місце для домашніх квітів — затінені ділянки. В ідеалі це має бути місце, де вранці світить сонечко, а в обід на квіти падає тінь. Найкраще сусідство для кімнатних рослин — молоді дерева.

Але є і винятки. Так, пеларгонія любить сонячні ділянки. Природно, її листя з незвички можуть обгоріти під сонцем, але вони дуже швидко відновлюються. Кактуси можна висаджувати тільки на сонячній стороні.

Можна спробувати перенести у відкритий ґрунт ктенанту і строманту. Але для цих примхливих квітів підійде тільки ділянка, захищена від прямих сонячних променів. Також слід урахувати, що це — ніжні квіти і висаджувати їх потрібно серед більш сильних сусідів, які вбережуть від сильних поривів вітру.

ПІДГОТОВКА ҐРУНТУ І ПОСАДКА

Перед тим, як посадити кімнатні квіти у відкритий ґрунт, потрібно заздалегідь його підготувати. Землю перекопують, гарненько проливають водою. У занадто щільні ґрунти рекомендується додати перегній, пісок і торф.

Безпосередньо перед висадкою квітку рясно поливають, витягують з горщика із земляною грудкою, і, не обтрушуючи, перевкладають у підготовлену лунку. Після висадки навколо стебла трохи утрамбовують ґрунт. Надалі догляд за кімнатною рослиною полягатиме у звичних піджив-

леннях, поливі і розпушуванні. Після сильних дощів необхідно дати ґрунту просохнути на три-чотири сантиметри вглиб, і тільки після цього поливати.

У спеку кімнатні квіти у відкритому ґрунті потребують вологи, причому мова йде не тільки про коріння, але і про надземну частину. Щоб підвищити вологість навколо рослин, прикопують смісноті з водою і час від часу підливати воду.

КОЛИ ПОВЕРТАТИ КВІТИ У ГОРЩИКИ

У південних регіонах — із середини вересня, у північніших — раніше. Коли у вечірній час температура почне опускатися нижче 17-18 градусів, терміново пересаджуйте квіти у вазон. Однак перед тим, як пересадити кімнатну квітку назад, потрібно її підготувати. Це допоможе уникнути стресу й інших негативних впливів на самопочуття рослини. Приміром, після пересаджування квітки у горщик її два-три дні витримують на балконі або лоджії, і тільки після цього заносять у будинок.

• У РЕГІОНИ

Навчальні заклади з Донеччини і Луганщини через війну переїхали на Полтавщину

Наразі таких уже два — університет і коледж. Про це повідомив керівник Полтавської обласної військової адміністрації Дмитро Лунін у Телеграмі.

«Полтавщина приймає заклади вищої та передвищої освіти з фронтових областей. Два з них — Луганський національний університет імені Шевченка та Донецький обласний спеціалізований фаховий коледж спортивного профілю — знаходиться в Полтаві, на базі наших університетів. Переїхала частина науково-педагогічного складу та студентів — близько 150 людей», — зазначив очільник області.

Лунін також розповів, що на Полтавщину евакуються й представники інших навчальних закладів: «Нині в гуртожитку «Полтавської політехніки» мешкають викладачі та студенти Харківського національного університету імені Каразіна».

За його словами, попри війну викладачі організовують дистанційне навчання для студентів.

В області планують збудувати дві тисячі квартир для переселенців

Про це повідомив начальник Полтавської обласної військової адміністрації Дмитро Лунін 21 квітня під час брифінгу. За його словами, зводити будинки для переселенців планують у великих містах області: Полтаві, Кременчуці, Миргороді, Лубнах і, можливо, Горішніх Плавнях:

— Вони мають бути 3-4 поверхові, щоб ми встигли збудувати їх у цьому році. Кошти надаватимуть військовим адміністраціям, які й будуть замовником будівництва. Тендерна процедура буде, але скорочена, щодо будівництва й надання земельної ділянки.

Дмитро Лунін говорить, що в області планують збудувати 2 тисячі квартир з середньою площею 50 кв. м.

— Після початку будівництва визначать категорії людей, які будуть там першочергово знаходитися. Ці помешкання перебуватимуть у власності військових адміністрацій, люди там мешкатимуть до того часу, поки у них на території не будуть відновлені їхні будинки», — говорить начальник ПОВА.

Для будівництва житла використовуватимуть тільки кошти держбюджету. Місцевий бюджет або приватні інвестиції не зачутимуть, пише investigator.org.ua.

Правоохоронці виявляють факти незаконного вилову риби

24 квітня на Пслі у селі Книшівці затримано жінку, яка ловила рибу за допомогою саморобного знаряддя — «павука».

За офіційними даними, попередня сума збитку — 40885 грн.

За даним фактом відкрито кримінальне провадження. За незаконне зайняття рибним, звіріним або іншим водним добувним промислом жінці загрожує штраф від однієї тисячі до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеження волі на строк до трьох років. Остаточну міру покарання визначить суд.

КУпАП (Порушення порядку придбання водних біоресурсів).

До відповідного рішення суду вилучені 20 кг водних біоресурсів, передано по акту прийняття-передачі до Пронозівського старостинського округу Градицької ОТГ, із яких у подальшому буде приготовано рибні консерви на потреби ЗСУ.

Полтавський рибоохоронний патруль прохання повідомляти про порушення рибальства або порядку придбання чи збути водних біоресурсів можна за номерами телефонів: (067) 329-39-66, (067) 329-29-22.

Нагадаємо, на період воєнного стану в області заборонено будь-який вилов риби.

Боротися із COVID-19 продовжують 473 полтавці

За добу 26 квітня на Полтавщині виявили 50 нових випадків захворювання на COVID-19. За інформацією Полтавського обласного центру контролю і профілактики хвороб МОЗ України, від початку карантину на Полтавщині діагностовано 197 840 випадків захворювання на COVID-19. Одужали 53 жителя області. Продовжують лікування 473 людини. Нових летальних випадків — не зафіксовано.

За матеріалами інтернет-джерел

• АБІТУРІЄНАМ

ВСТУПНА КАМПАНІЯ В УМОВАХ ВІЙНИ: що потрібно знати

Цього року провести зовнішнє незалежне оцінювання випускників, як раніше, не вдається. Через повномасштабне вторгнення Росії багато українських школярів були змушені покинути свої домівки і школи. У частині регіонів організувати традиційне ЗНО неможливо, оскільки це дуже небезпечно. В умовах війни здоров'я і життя випускників є набагато ціннішими за іспити чи бали в атестаті. Щоб усі абітурієнти мали рівні можливості, Міністерство освіти і науки спростило вимоги до цьогорічного вступу. До чого готовуватися одинадцятикамикласникам, дізнається Центр громадського моніторингу та контролю

НАЦІОНАЛЬНИЙ МУЛЬТИПРЕДМЕТНИЙ ТЕСТ ЗАМІСТЬ ЗНО

У 2022 році випускники шкіл складуть лише один підсумковий іспит — національний мультипредметний тест (НМТ). Таке рішення було запропоноване Міністерством освіти і науки та ухвалене парламентом.

«Ми фактично дали зелене світло переформатуванню вступу до закладів вищої освіти. Ми розуміємо, що зараз просто неможливо на великій частині територій провести якісно ЗНО», — заявив перший заступник голови ВР Олександр Корніенко під час онлайн-брифінгу у Медіацентрі «Україна».

За інформацією Міносвіти, національний мультипредметний тест складатиметься із трьох дисциплін: українською мови, математики та історії України. З кожного предмету буде по 20 питань. Загалом іспит триватиме 80 хвилин.

МОН планує провести іспит у формі онлайн-тестування в навчальних закладах. Фізична присутність учасників обов'язкова. Міністр освіти Сергій Шкарлет допускає можливість дистанційної участі, але лише за умови, коли технології дозволяють чітко ідентифікувати особу.

28 СПРОБ СКЛАСТИ ТЕСТ

Як і раніше, для складання іспиту передбачено три екзаменаційні сесії: основну, додаткову (липень) і спеціальну (серпень). Цьогорічна відмінність полягає в тому, що тестування можна буде пройти впродовж двох тижнів, не рахуючи додаткову сесію. І учасники матимуть 28 спроб, щоб скласти НМТ.

«Ми будем намагатись зробити три сесії для того, щоб охопити максимальну кількість вступників. Усього діти будуть мати можливість зареєструватися на 28 спроб, тобто двічі на день», — зазначив міністр освіти Сергій Шкарлет у Медіацентрі «Україна».

Голова Комітету з питань освіти і науки Сергій Бабак пояснив, що велика кількість спроб пов'язана із можливими повітряними тривогами чи обстрілами. Причому «щодня іспити будуть оновлюватися (змінюватися завдання) для того, щоб не було можливості недобросовісно скласти іспит».

Варто зауважити, що учасники матимуть лише одну спробу із зарахуванням результату. Тобто спробувати ще раз заради вищих балів можливості не буде. Щоб підготувати випускників до іспиту, МОН планує провести пробне НМТ в онлайн-форматі у червні.

БЕЗПЕКА ПІД ЧАС ІСПІТІВ

Один із найбільших викликів тестування цього року — безпека його проведення. Центри тестування розташовуватимуть у школах, де є укриття, у безпечних регіонах. На тимчасово окупованих територіях іспити проводитися не будуть. Випускникам доведеться приїхати у пункт тестування на підконтрольну уряду територію.

За інформацією МОН, іспит призупинятимуть на час повітряної тривоги. Усі учасники матимуть можливість перейти у бомбосховище. Після відбою повітряної тривоги тестування продовжиться.

Абітурієнти, які через війну виїхали з України, зможуть узяти участь у НМТ за кордоном. У столицях країн ЄС або їхніх університетах будуть розміщені пункти тестування.

СПРОЩЕНА ПРОЦЕДУРА ВСТУПУ

Цього року зарахування до вищих навчальних закладів відбудуватиметься за спрощеною процедурою. Для вступу на бакалаврат необхідно буде подати заяву, мотиваційний лист і результати національного мультипредметного тесту. На контракту форму навчання буде достатньо лише заяви і мотиваційного листа. Для вступу на творчі спеціальності потрібно буде подати мотиваційний лист і пройти творчий конкурс.

Рейтинг абітурієнтів з однаковою кількістю балів визначатиме мотиваційний лист. Тому до його написання слід поставитися серйозно. Не братимуться до уваги середній бал атестату, медалі чи призові місця на олімпіадах.

Пільги при вступі матимуть військовослужбовці, добровольці батальйонів територіальної оборони, рятувальники і правоохоронці, які брали участь у війні.

Пріоритетними будуть військові і правоохоронні спеціальності, а також набори до закладів профтехосвіти.

АЛЕ Ж ЦЕ — БУЛО...

Євген ОПРИШКО

Продовження.
Початок — у №№ 36-37, 39-47, 49, 51-53
за 2021 рік, №1-2, 4, 6-10 за 2022 рік

22. Перший раз у перший клас

Цей рік у моєму житті став відчутною віхою. Рік, як і завжди було, розпочався з празників, колядок і посипання, прийшла весна зі своїми клопотами, непомітно промайнуло літо. Але чим близче до осені, тим частіше думка про школу проникала у мою свідомість. Маму, тепер я розумію, це турбувало давно, ще у 1949, бо ще тоді їздили у Козельщину за метрикою. А у цьому році — й поготів.

Мама була гарною швачкою, хоч і самоучкою. Обшивала всю сім'ю. Що збіглося — доточить, перешле. Із драної спідниці зметикує для мене якісь штанці чи со рочечку. Ніколи не сиділа без діла — все щось штопала, кроїла, цокотіла на ручній швейній машинці. Ще взимку, між праздниками, мама пошила полотняну торбину для книжок, шлейку до якої міряла прямо на мені.

На початку літа, у якусь неділю, мама мене чистенько вдягла, ми пішли в лавку й купили по десять зошитів на три косих лінійки і у клітинку, «в арифметику», як ми їх називали. А ще — зошит з каліграфії, «Буквар», арифметику, дві чорнильниці, кілька ручок і пер «зірочка» із запасом, прості та кольорові олівці. Як ішли з дому, вийняла з-під скатертини на скрині з купки наколядованих мною грошей карбованця і сказала: «Візьми, купиши собі канфетів». У лавці поклала все куплене для школи до пошитої зимиою шкільної торбини, яку завбачливо взяла з дому, почепила її на мене й мовила: «Звітай». Потім купила бідончик гасу і ми вирушили додому.

Зустріли якусь гарно вбрану жінку. Мама про щось із нею розмовляла, відйшовши вбік і часто зиркаючи на мене, потому розійшлися. Жінка, проходячи повз мене:

— Добрий день, Женю. Готовуся до школи? Слухай маму, вчителів і гарно на чайся. Добре?

— Ага, — тільки й вимовив я.

— Не здумай канфети покласти до книжок. Замажеш. Давай їх сюди, — і забрала мої «подушечки».

Я йшов додому, наче справжній школляр: сумка з книжками через плече. Тільки босий і в коротких, пошитих мамою, штанцях на підтяжках. Коли прийшли додому, мама вийняла із торби покупки і сказала: «На, подивися». Полистав, подивився, як баран на нові ворота, нічого не розуміючи, — ми тоді йшли до школи, не знаючи ні букв, ні цифр, не вміли ні читати, ні писати. Все пізнавали у школі.

А вже в серпні, після Спаса, знову мама повела в лавку. Купила мені костюмчик, правда, штані були довгуваті, а піджак — просторий. «Нічого, штанці підрубимо, під піджачок їсъ зимою піддінемо, а він затим підросте», — промовила по-діловому. Дві «простенькі» сорочки і байкову, носки і черевики, яких у мене ніколи не було, бо ходили босі до холодів; іще — якісь сандалики та кирзачки, а картузик у мене був. Отже, до школи я вже був готовий: у скрині лежала торбина з книгами і зошитами, штані мама в той же день підрубила по мені, та так, щоб можна було, як вона казала бабусі, відпустити, коли збіжаться або я виросту з них. Вона завжди думала наперед і часто від неї чув, коли вона з кимось ділилася планами: «Оце — на той год, як буду живи...» — й озвучувала свої задуми.

І ось воно, перше вересня 1950 року, яке не змусило себе довго чекати і стало помітною віхою у моїй долі, відкривши її нову сторінку. Так відмежувалось одне дитинство, хай не таке вже й лагідне і безтурботне, але щемке, неповторне і незабутнє, від іншого, у якому з'явились обов'язки перед рідними, учителями: добре вчитися, відвідувати школу і відповідати за свої вчинки.

Цього дня я сам рано прокинувся. На скрині лежала торба з книгами, поряд — чорнильниця і чохольчик, пошитий мамою із клаптика сукна, в якому були ручка, олівець і кілька пер, загорнутих у шматок газети. Що і як одягати, було «опрацьовано» ще вчора. Зайшла із сіней мама, несучи смажену (ура!) картоплю і почала заново все розказувати і показувати, мабуть, не скільки для мене, як для бабусі, бо вона споряджатиме мене у школу, а сама йтиме у бригаду на наряд. Мама пішла, а я вже готовий виїхати у першу свою подорож до школи.

Перед тим, як іти, бабуся до мене:

— Женю, дитино! Ти вже виїде, ідеш у школу. Будь умним, не бери дурні приміри, бо дурному навчиться легко, слухай внимательно учителів, не балуйся, уччися гарно читати, писати, щоб не бути таким, як я — безграмотним. Бережи одягу. Не рви, не замазуй. I знай: розумних почитають, а дурних обходять десятою дорогою. Ти же, дитино, у школі не задержуйся, спіши додому. Тобі тепер треба й уроки вчити, і хто ж, кроме тебе, помогатиме мамі, бо ти у нашому дворі хоч який не є, а все таки мужичок!

Бабунка стояла, дивлячись мені вслід, осінівши мене вслід хрестом, а коли я озирнувся, зробивши кілька кроків, — так і заклякла з піднятого та зведеного для хресного знамення пучкою, а лівою притиснула до рота і носа кінчик хустини від вузлика під підборіддям. Намірився вернутись і запитати: «Бабу, чого ти?» — а вона замахала рукою, промовляючи: «Іди, іди, іди, не вертайся». Пішов, уже не озирався.

Пізніше в поезіях і піснях часто чув, як оспіувалась перша вчителька. Може, у більшості дітей і була перша вчителька, не вивчав такої статистики. А в мене був перший учитель — Сергій Володимирович Кузнецов. Не сушківський. Звідки прибув і як опинився у Сушках, мені не відомо. Вищий середнього зросту, як мені тоді здавалося, чорнявий, з коротким кучерявим чубом, прямоносий. Курив папіроси і після затяжки, через напіввідкритий рот, не поспішаючи, видихував дим. А ще у нього не було лівого вуха, замість нього — вертикальна складка, певно, слід від операції. Не відаю, чи був на війні. Якщо так, то, можливо, те є її поміткою.

Його дружина Поліна Миколаївна, учителька географії, була дуже миловидною жінкою. Коли вона посміхалася, на обличчі з'являлися дрібні зморшки, які аж ніяк не псували її, а навпаки, додавали, на мій погляд, якоїсь загадковості. Жили вони, як тоді говорили, «на квартирі» у Горпині Григорівні Старушко (тъоті Груні), тобто практично по сусіству з нами.

Отже, першого вересня відбулося знайомство зі школою — а це була Марківська — та моїм першим учителем.

«П'ятдесят у вересні — ми першаки. Хіба можна про це нам забути, Коли перший учитель усіх залишки Взяв за руки й побів поміж букви?...» — уривок з вірша, присвяченого випускникам сьомого класу.

Так розпочалося мое шкільне життя. Всього було. І перші ляпки чорнильні у зошиті, і перші прочитані по складах слова, і пальці в чорнилі та нерівні лінії,

написані невпевненою рукою, і ще багато чого вперше.

Поступово я втягувався у новий ритм життя-буття: неділя — вихідний, а інші — шкільна буденщина... У Марківську школу ми відходили перший і другий класи. Два навчальні роки майже непомітно і легко прошмигнули у прівру Вічності, наче мішка у нірку.

Настав 1952/1953 навчальний рік. Тепер у нас був спарений з першаками клас. Нас перевели на вчачися з Марківською у Кринківську школу (див. план-схему №2 — номери 26, 28). Біля церковної сторожки ще лежали великі цегляні брили опорних стін церкви. Третій клас вела Марія Крисанівна Мороз. Несварлива, лагідна жінка. Ми для неї були, немов курчата, а вона для нас — турботлива квочка. Все з нами та їз нами. Було, на початку уроку каже: «Дітаки, не балуйтеся, слухайтеся, а я вам на перерві казочку почитаю»... Це тепер, у вік телебачення, інтернету, розвинутого книгодруку і потужного потоку інформації, коли діти ідуть до школи, вміючи читати, писати, розбираючись у ком'ютерних лабіринтах, — такими словами не заманиш і не здивуєш, а в той час за ними, як за калачем. Вчителька хитро розкладала казку на епізоди і на перерві, дочитавши до найцікавішого місяця, зупинялася, заінтригувавши нас, казала: «А тепер, діти, пограйтеся, побігайте». Ми, хлопці, — бігом до церковних руїн, погасати між брилами, як по лабіринту, часто стикаючись лоб у лоб. Почекали лоби або носи, посміялися — і гайда далі.

Ці брили проти нас були такими велическими, що ми між ними бігали, як у бригадному складському приміщенні — миши поміж дерев'яними ящиками. Тому в цьому грайливо-рухливому «броунівському рухові» інколи стикалися. І нам було байдуже, що це були залишки культової споруди Кринківської Успенської церкви, яка в недалекому минулому величаво височіла на цьому місці. На жаль, фотокартку цієї церкви мені знайти не вдалося. Але в мої руки потрапило фото учнів Кринківської школи напроти фасаду церкви, де видно широкій високі вхідні двері, а обабіч них фасадні стіни, оздоблені декоративними елементами. Коли нагрянув час несамовитої боротьби з релігією («опіумом народу») і культовими працівниками, одурманені ентузіасти громили церкви. Одним із таких у Сушках був Пимін Лашко, мешканець

«Друга мама» Галина Пахомівна, її донька Любі і малий Женя Опришко

хутора Лашки, який у числі перших почав знищення церкви. У результаті ми говоримо про нашу Успенську церкву у минулому часі. Коли я працював над цим матеріалом, до мене звернувся краєзнавець-початківець Захар Зіненко. Хлопець поділився зі мною деякими матеріалами, що допомогло переворнути одну зі сторінок життя церковного. Ось витяг із його листа до мене: «Шановний Євгені Іванович! ... Зі вдячністю за Ваші спогади надаю Вам копії «Реєстраційних карток службовців релігійного культу» за 1926 рік. У них розповідається про церковних служителів Успенської церкви хутора Кринки...»

Шановний Захар! Я вельми вдячний за цікавий відгук і надання мені цінного матеріалу. Щиро бажаю успіхів у досягненні творчої мети і здійсненні мрій!

Я зацікавився цим матеріалом і, гадаю, читачеві теж цікаво буде познайомитися з цими картками. Кожна з них має реєстраційний номер, а також на кожній указано Бригадирівський район Кременчуцького округу. Далі запитання, на які треба було дати відповіді:

1. Прізвище, ім'я та по батькові.
2. Рік народження.
3. Коли вступив на службу до релігійних громад.
4. Професія до вступу на службу до реїл. громад.
5. Освіта (точно зазначити назву училищ, або де чинив).
6. В яких реїл. громадах служив і які обов'язки там виконував.

7. У якій релігійній громаді служить зараз (точно вказати місце перебування — село, місто, район — реїл. громади), які обов'язки зараз виконує.

8. Якою мовою відправляє службу.

9. Якому церковному управлінню підлягає та якого єпископа визнає.

10. Розмір місячної платні, що отримує від громади.

11. Чи має будь-які допоміжні заняття й скільки має прибутку.

12. Майновий стан:

а) чи володіє нерухомим майном (землею, будинками) до революції;

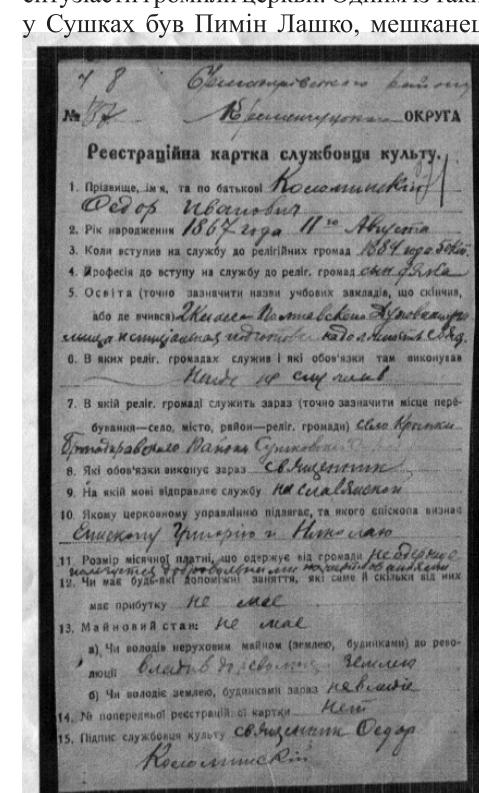
б) чи володіє землею, будинками зараз;

в) номер попередньої реєстраційної картки.

14. Підпис службовця.

Ознайомившись із формою карток, перейдемо, власне, до знайомства із їх заповнювачами. Мушу попередити про можливі неточності, пов'язані з характерністю почерку та впливом часу (давність заповнення). Зазначу, що крім офіційного номера картки, у кінці першої графи, після повних ініціалів заповнювача, ставився інший номер (можливо, індивідуальний).

(ДАЛІ БУДЕ)

ЗІРКИ ВІЩУЮТЬ ЩО ЧЕКАЄ НА ВАС 2-8 ТРАВНЯ

ОВЕН (21.03-20.04). Можете одержати привабливу ділову пропозицію. Імовірні знайомства з корисними людьми. Вам забезпечений успіх на роботі й навіть підвищення. У вихідні, спілкуючись із близькими, будьте максимально тактовними. Сприятливий день — понеділок, несприятливий — субота.

ТЕЛЕЦЬ (21.04-21.05). Не тисніть на людей своїм авторитетом. Намагайтесь не змінювати плани, і вам пощастиТЬ у справах, що вимагають ініціативи та творчості. У вихідні можете одержати запрошення, яке варто прийняти, знаюйте цікавого співрозмовника. Сприятливий день — п'ятниця, несприятливий — вівторок.

БЛИЗНЮКИ (22.05-21.06). Не рвіться за всяку ціну досягти бажаної мети. Чим менше зусиль докладатимете, тим швидше всі плани реалізуються і мрії здійснюються, можна чекати прибуток. Займайтесь завершеннем справ. У вихідні зміна місця і вражень — головний показник успіху. Сприятливий день — вівторок, несприятливий — середа.

РАК (22.06-23.07). Добре б трохи зменшити свій апетит у фінансовій сфері. Використовуючи свої здібності, ви зможете досягти успіху. Буде потрібна зібраність. Приведіть до ладу думки, конкретизуйте плани, і порадієте їхній вдалій реалізації. Сприятливий день — четвер, несприятливий — п'ятниця.

ЛЕВ (24.07-23.08). Багато користі може пристати поновлення старих знайомств і ділових з'язків. Спрямуйте свою енергію на владнання проблем, які потребують активності та наполегливості, але не забувайте також про витримку та терпіння. Не варто нікого кривдити. Сприятливий день — вівторок, несприятливий — субота.

ДІВА (24.08-23.09). Впевненість у своїх силах відкриє багато дверей і забезпечить успіх. Покращається стосунки з колегами та керівництвом, що досить позитивно позначиться на продуктивності праці. Проявіть ініціативу, зосередьтеся на найголовнішому, і все вийде. Сприятливий день — середа, несприятливий — вівторок.

ТЕРЕЗИ (24.09-23.10). З'явиться шанс просування кар'єрними сходами. Зросте імовірність помилок, самообману. У вихідні посилені соціальні контакти небажані, вони можуть спричинити негативні емоційні реакції. Сприятливий день — п'ятниця, несприятливий — субота.

СКОРПІОН (24.10-22.11). Саме час використовувати свою ділову хватку, підкріпивши дії інформованістю і надійними звязками. Імовірні гарні новини. Вам виплатять борги, про які ви вже майже забули. До того ж, з'явиться джерело додаткового заробітку. Сприятливий день — понеділок, несприятливий — середа.

СТРИЛЕЦЬ (23.11-21.12). У вас є всі шанси здійснити бажане, але навряд чи наважитеся. Навколо буде чимало пліток. Варто поспілкуватися з керівництвом — отримаєте підвищення. Сприятливий день — п'ятниця, несприятливий — понеділок.

КОЗЕРІГ (22.12-20.01). Сприятливий період для досягнення міцного успіху на всіх фронтах. Готуйтесь добре потрудитися, проявляючи весь свій досвід, фантазію, енергію та інтуїцію. Розірвіть непотрібні й отяжливі звязки, позбудьтеся ілюзій і оман. Сприятливий день — четвер, несприятливий — субота.

ВОДОЛІЙ (21.01-19.02). Вас чекає вдале розв'язання досить заплутаної проблеми. У професійній сфері бажано не виділятися, а краще проявляти згоду з інтересами колективу. Не варто планувати нових справ. У вихідні виrushайте на природу з родиною. Сприятливий день — п'ятниця, несприятливий — вівторок.

РИБИ (20.02-20.03). Намагайтесь визначити пріоритетні напрямки, і досягнети бажаної мети. Вдале розв'язання серйозної проблеми може поліпшити матеріальне благополуччя. У вихідні необхідно побути на самоті й зібратися з думками для нового прориву. Сприятливий день — понеділок, несприятливий — четвер.

МОЗАЇКА

• ДО ВІДОМА

ШАНОВНІ МЕШКАНЦІ СІЛ ТА ВЛАСНИКИ БДЖОЛИНИХ СІМЕЙ (ПАСІЧНИКИ)!

31 по 31 травня на території Козельщинської громади, зокрема Пашківського, Пригарівського, Приліпського старостинських округів, СТОВ «ГОВТВА» проводитиме обробку посівних площ засобами захисту рослин.

За довідкою звертатися за телефоном 050-464-29-05.

Агрономічна служба СТОВ «ГОВТВА»

• ЛАЙФХАКИ

Як відмити білі кросівки

Білі кросівки — чудове доповнення будь-якого гардероба. Але таке взуття не зовсім практичне, оскільки швидко брудиться. Пропонуємо вам 4 способи чистки білих кросівок, після яких вони будуть, як нові.

Підготовка до очищення: вийміть устілки і шнурки. Сухою щіткою пройдіться по кросівках.

Способ 1: оцет, пральний порошок, лимонний сік.

Змішайте в невеликій ємності трохи оцту, прального порошу і лимонного соку, який можна замінити перекисом водню. У вас повинна вийти густа суміш. Обережно нанесіть її на поверхню кросівок і залиште на 10 хвилин. Потім промийте кросівки теплою водою.

Способ 2: зубна паста /зубний порошок.

Вам знадобиться зубна паста без добавок (вона повинна бути білого кольору) або зубний порошок, який необхідно по-передньо розчинити у невеликій кількості води. Візьміть стару зубну щітку і нанесіть на неї невелику кількість зубної пасті, протріть місце забруднення. Видаліть залишки пасті за допомогою серветки.

Способ 3: харчова сода.

Змішайте трохи соди з водою і нанесіть суміш на кросівки хвилином на 15. Після цього зніміть залишки сухою серветкою.

Способ 4: оцет і ацетон.

Необхідно змішати ложку оцту й ацетону. За допомогою ватного диска протріть забруднену поверхню білих кросівок. Після того, як зникне бруд, промийте кросівки теплою водою.

Котячі мітки

Перш ніж старанно вимивати місця, де кіт ходить у туалет, необхідно розібратися, чому він не хоче ходити в лоток. Інакше всі ваші старання не будуть використані. Спробуйте помінити наповнювач для лотка або помінити сам лоток на

більш глибокий і великий, або навпаки — менший. І варто проконсультуватися з ветеринаром, можливо, у вашого котика є проблеми зі здоров'ям.

Які засоби допоможуть вивести запах сечі кота?

Розчин марганцівки. Він бореться не лише із запахом, а й дезінфікує поверхню. Найголовніше, коли готуватимете розчин, дивіться, щоб у воді не залишалося кристалів, які можуть пофарбувати поверхню, особливо якщо чистите поверхні з текстилії.

Розчин оцту. Готовати його необхідно з розрахунку один до трьох. Розчином обробіть поверхню, дасте йому висохнути, після чого, засипте його содою, щоб прибрати запах оцту. Такий розчин підходить для обробки килимів або диванів, а також підлоги, матраці.

Сода. Її достатньо розсипати на свіжу пляму. Для обробки старих плям зверху на соду налийте розчин перекису водню 3%. Залиште засіб на 8-12 годин, потім витріть мокрою ганчіркою. Содою можна чистити диван, м'які меблі та матрац.

Горілка. Нею можна обробити всі поверхні, запах алкоголю швидко вивітрюється. Але обробка горілкою підходить для свіжих плям.

Після того як ви очистите місця, куди ваш кіт ходить у туалет, не допустіть, щоб він знову ходив у те ж місце.

Зберігання сиру

Є сім'ї, де сир з'їдається миттєво. Але є холодильники, у яких цьому продукту доводиться жити тижнями.

Сир вимагає особливого зберігання у холодильнику — у розпакованому вигляді він починає твердніти.

Щоб зберегти шматочок сиру довше, змасťте його маргарином або олією. Це запобігає появі цвілі, яка аж ніяк не благородна.

Змішайте в окремій мисці цукор і какао, додайте до них молоко і поставте на слабкий вогонь. Масу потрібно постійно помішувати та довести до кипіння. Додайте масло і розмішайте до однорідності. Потім додайте суміш із горіхів і печива. Все добре перемішайте.

Викладіть готову масу на фольгу або пілівку та загорніть. Після того, як ковбаска охолоне, поставте її у морозилку на три години.

Перед подачею дайте ковбасці нагріти до кімнатної температури, наріжте її скибочками.

29 квітня 2022 року

• ЗА ЦЕРКОВНИМ КАЛЕНДАРЕМ

Найбільші православні свята у травні

1 — Красна гірка. Апостола Хоми (Невіруючого), останній день Великоднього (Світлого) тижня;

3 — Радониця. День особливого поминання померлих;

6 — День Святого Георгія Переможця;

9 — поминання померлих воїнів;

21 — День Іоанна Богослова;

22 — День Святого Миколая.

24 — День Святих Кирила та Мефодія.

• ВПЛИВ НЕБЕСНИХ СВІТИЛ

Магнітні бурі у травні

Перші магнітні бурі опустяться на землю вже на початку місяця. Так, 1 травня буде середня магнітна буря 8 балів. У цей період можуть з'явитися головний біль, запаморочення, загостритися хронічні захворювання.

Друга магнітна буря буде сильною. За даними метеорологів, вона пройде 7 - 8 травня, а її сила досягне 12-15 балів. Ця метеобуря торкнеться всіх, навіть здорових людей. У період бурі краще утриматися від серйозних і ділових зустрічей, переговорів, фінансових угод і фізичних навантажень.

Ще одна сильна буря очікується 14 травня, її сила досягне 10 балів. У цей день можуть з'явитися головний біль і погане самопочуття. Щоб мінімізувати дію бурі, фахівці рекомендують виспатися, не відмовлятися від їжі та утриматися від фізичних навантажень.

У періоди з 17 по 18, з 20 по 21 та з 26 по 27 травня експерти прогнозують слабкі геомагнітні бурі силовою у 3 бали. У цей час насторожі треба бути людям із хронічними захворюваннями.

Місячний календар стрижок на травень

Сприятливі дні для стрижки: 2, 4, 8, 12-18, 20, 22-25, 29 травня.

Для фарбування: 4, 7, 8, 12-15, 18, 23-26, 31 травня.

Радикальна зміна зачіски: 2, 8, 14, 25 травня.

Стрижка для швидкого росту волосся: 6-8, 12-26 травня.

Несприятливі дні для будь-яких маніпуляцій з волоссям: 1, 5, 11, 28 травня.

• СМАЧНЕНЬКЕ ДО ЧАО

Солодка ковбаска

Інгредієнти: вершкове масло — 100 г, цукор — 3 ст. л., какао — 2 ст. л., молоко чи вершки — 3 ст. л., пісочне печиво — 200 г, волоскі горіхи — 80 г.

Приготування: підсушіть горіхи на сухій сковороді та подрібніть. Частину печива перетріть на дрібну крихту, частину поламайте руками і додайте горіхи.

Змішайте в окремій мисці цукор і какао, додайте до них молоко і поставте на слабкий вогонь. Масу потрібно постійно помішувати та довести до кипіння. Додайте масло і р